DZIENNIK URZĘDOWY
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ
w RADOMIU

Radom, dnia 16 sierpnia 1983 r. | Nr 9 | Poz. 51—56

TREŚĆ

51

UCHWAŁA Nr XV/69/83
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W RADOMIU
z dnia 28 czerwca 1983 r.

zmieniająca uchwałę nr VI/27/77 w sprawie planu przestrzennego zagospodarowania województwa radomskiego do 1990 roku oraz planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa w latach 1976—1980 i kierunków rozwoju do roku 1985

Na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 29 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. Nr 25, poz. 139 z 1958 r.), art. 1 i 2 ustawy z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. Nr 11, poz. 67, Nr 16, poz. 91 z 1975 r.) oraz art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6), uchwala się, co następuje:

§ 1.1. W planie przestrzennego zagospodarowania województwa radomskiego na lata 1976—1990 stanowiącym załącznik nr 1 do uchwały Nr VI/27/77 Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu z dnia 20 lipca 1977 roku w sprawie planu przestrzennego zagospodarowania województwa radomskiego do 1990 roku oraz planu społeczno-gospodarczego rozwoju województwa w latach 1976—1980 i kierunków rozwoju do roku 1985, ust. 3, pkt 1, lit. G, w rozdziale 3 otrzymuje brzmienie, sformułowane w załączniku do niniejszej uchwały.

2. Integralną część niniejszej uchwały stanowi mapa Obszarów Krajobrazu Chronionego, w skali 1 : 100 000.*)

§ 2. Wykonanie uchwały porucza się Wojewodzie Radomskiemu.

§ 3. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu.

§ 4. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej
w.z. H. Maciąg

*) Nie ogłasza się.

Załącznik
do uchwały Nr XV/69/83
Wojewódzkiej Rady Narodowej
z dnia 28 czerwca 1983 r.

G. Obszary Krajobrazu Chronionego województwa radomskiego

Rozwijający się przemysł i postępująca urbanizacja powodują, stałą postępującą dewastację środowiska człowieka. Powoduje to konieczność zabezpieczenia odpowiednio dużych, atrakcyjnych i zróżnicowanych obszarów o mało zniekształconym środowisku w celu stworzenia społeczeństwu warunków do regeneracji sił i różnych form wypoczynku.

Warunki te spełniać będą Obszary Krajobrazu Chronionego na terenie województwa, które łącząc się z Obszarami województw sąsiednich tworzą wielkoprzestrzenne obaszary chronione oddziaływujące w sposób znaczący na zdrowie człowieka, a także na gospodarkę narodową.

W granicach województwa ustala się 5 Obszarów Krajobrazu Chronionego o łącznej powierzchni 162 340 ha — 22,2% pow. wojew. w tym:

grunty Lasów Państwowch — 36 810 ha
grunty lasów własności indyw. — 22 600 ha
grunty gospodarstw rybackich i zbiorniki retencyjne — 761 ha
grunty parków zabytkowych i wiejskich — 128 ha
oraz ważniejsze rzeki o długości 192 km, w tym Wisła 23 km.

I. Opis obszarów chronionego krajobrazu

1. „Dolina rzeki Jeziorki" — obejmuje rzekę Jeziorkę charakteryzującą się stałą czystością wody przebiegającą przez malowniczy o dużych walorach rekreacyjnych teren. Rzeka Jeziorka wraz z pasem gruntu szerokości 20 m po obu stronach oraz wartościowymi i charakterystycznymi dla tej krainy fragmentami lasów jest projektowana do objęcia ochroną rezerwatową na terenie województw: skierniewickiego, radomskiego i warszawskiego.

a) Powierzchnia ogólna wynosi — 16 920 ha
w tym: grunty Lasów Państwowych — 2 490 ha
grunty lasów indywidualnych — 1 050 ha
grunty gospodarstw rybackich — 154 ha
grunty parków zabytkowych i wiejskich — 54 ha
oraz rzeka Jeziorka na długości 23 km.

b) Opis granic:
W miejscowości Gościeńczyce od przecięcia się rzeki Molnicy z granicą województwa — tą rzeką w górę do źródlisk, następnie na południe wzdłuż kompleksu leśnego „Modrzewina", parku zabytkowego w Małej Wsi i po ich południowej i zachodniej granicy z gruntami rolnymi do drogi prowadzącej do Aleksandrówki i nią w kierunku Cechlina, a następnie po granicy gmin Promna — Błędów do granicy województwa i nią na północ i wschód do miejscowości Natolin i na południe wzdłuż kompleksu leśnego, następnie drogami przez: Hutę Jeżewską, Karolew, Konie, Pniewy, Wolę Pniewską, Kruszewek, Kocerany do granicy województwa i nią do Gościeńczyc.

c) Elementy środowiska objęte ochroną prawną:
— rezerwat przyrody „Modrzewina" o powierzchni 337,34 ha,
— pomniki przyrody — 15 drzew,
— parki zabytkowe — 8,
— parki wiejskie — 3.

d) Kopalnie kruszywa — 20, są to obiekty o różnej wielkości od kilku arów do kilku hektarów, eksploatowane na potrzeby lokalne i przemysłowe. Część z nich to obiekty już wyeksploatowane wymagające rekultywacji.

f) Źródła zanieczyszczeń o charakterze przemysłowym.
Na obszarze występuje 14 zakładów oddziaływujących niekorzystnie na środowisko, z tego 13 są to Państwowe Gospodarstwa Rolne i Rybackie o małej szkodliwości oraz Głuchowskie zakłady owocowo-warzywne zanieczyszczające wody rzeki Jeziorki.

2. „Dolina Pilicy i Drzewiczki" — obejmuje obszar położony w dolinach rzek o dużej atrakcyjności turystyczno-wypoczynkowej (dolina Pilicy — II klasa, Drzewiczki — III klasa atrakcyjności).
Północna strona Pilicy położona na wysokim tarasie rzecznym opadającym stromą skarpą w kierunku rzeki, narażona jest na erozję.
Pozostała część obszaru o charakterze równinnym jest silnie zalesiona i zadrzewiona.

a) Powierzchnia ogólna wynosi — 70 380 ha
w tym: grunty Lasów Państwowych — 8 340 ha
grunty lasów niepaństwowych — 12 450 ha
grunty gospodarstw rybackich i zbiorniki retencyjne — 325 ha
grunty parków zabytkowych i wiejskich — 50 ha
oraz rzeki: Pilica na długości 84 km
Drzewiczka na długości 23 km.

b) Opis granic:
Granica północna — od północnego wschodu w miejscowości Podgórzyce od granicy województwa drogą przez miejscowości: Konary, Ostrówek, Ostrołękę, Pilicę, Warkę, Michałów, Promnę, Przybyszew, Świdno, Tomczyce w kierunku Gostomii do granicy gminy Nowe Miasto — Mogielnica, tą granicą na północ do granicy stawu „Ojciec" i po jego północnej i zachodniej stronie do drogi Wólka Gostowska — Gostomia i drogami przez Gostomię, Nowe Miasto, Łęgonice, Domaniewice do granicy województwa.
Granica południowa — od wschodu od Wisły na przedłużeniu drogi Zagroby — Mniszew i na zachód drogą przez Żagroby, Rozniszew, Zakrzew do linii kolejowej i nią na południe do granicy z lasem państwowym, po granicy do drogi do Boskiej Woli i dalej przez Boże, Stromiec, Marianki, Piróg, Nowy i Stary Kadłubek, Stary Góźd, Stara Błotnica, Kolonia Kadłub, Rogolin, Radzanów, Ratoszyn, Wojciechów, Jabłonna, Ulów, Borowina B dalej po granicy lasu państwowego (granice gmin Nowe Miasto — Klwów) do drogi Wólka Ligenzowska — Brzeski i na południe drogami przez Brzeski, Ligenzów, Borową Wolę, Suligostów, Drążno, Nieznamierowice, Janki, Granowa, Zachorzyn, Drzewica w kierunku południowo-zachodnim do linii PKP i drogą przez Strzyżów, Werówkę, linię kolejową do Radzic i drogą przez Brzuzę, Idzikowice na zachód do granicy województwa.
Granica wschodnia i zachodnia ograniczają granice naszego województwa.

c) Elementy środowiska objęte ochroną prawną:
— rezerwat przyrody „Tomczyce" o powierzchni 58,46 ha
— pomniki przyrody — 30 drzew, 1 krzew, 1 aleja, 1 głaz narzutowy,
— parki zabytkowe — 10
— parki wiejskie — 4

d) Kopalnie kruszywa — 11 szt. — obiekty o różnej wielkości od kilku arów do kilkunastu hektarów użytkowane na potrzeby lokalne i przemysłowe, wymagające bieżącej rekultywacji.

e) Źródła zanieczyszczeń o charakterze przemysłowym.
Na obszarze występują 22 obiekty o lokalnej uciążliwości dla środowiska, są to przeważnie Państwowe Gospodarstwa Rolne o różnym profilu produkcji.

3. Lasy przysusko-szydłowieckie — obejmują zespół leśny należący do kompleksu lasów Gór Świętokrzyskich, który wspólnie ze staropolskim zagłębiem przemysłowym rozciągającym się w rejonie Przysuchy, Rzucowa, Chlewisk, stanowi bardzo atrakcyjny teren turystyczno-wypoczynkowy, a także naukowo-badawczy.

a) Powierzchnia ogólna wynosi — 43 580 ha
w tym: grunty Lasów Państwowych — 20 200 ha
grunty lasów niepaństwowych — 5 980 ha
grunty gospodarstw rybackich — 166 ha
grunty parków zabytkowych i wiejskich — 16 ha
oraz rzeki: Radomka na długości 8 km
Iłżanka na długości 9 km

b) Opis granic:
Od przecięcia granicy województwa z rzeką Iłżanką, wzdłuż rzeki do Mirowa i drogami przez Rogów, Bieszków Dolny, Gąsawy Rządowe w kierunku południowo-zachodnim do linii PKP i nią do granicy z lasem państwowym i po granicy leśno-polnej w kierunku zachodnim obok miejscowości Sadek, Barak, Wola Korzeniowa, Książek Majdowski i na północ wzdłuż strumienia do Wymysłowa i na zachód drogą w kierunku Chlewisk do granicy lasu i wzdłuż niej na południowy-zachód do strumienia i nim do drogi Aleksandrów — Chlewiska i nią w kierunku Chlewisk do strumienia po zachodniej stronie drogi i wzdłuż niego do granicy z lasem państwowym, wzdłuż tej granicy na zachód do strumienia Jabłonica i wzdłuż niego do Stefankowa, a dalej drogą w kierunku Chlewisk do krzyżówek i na północ wzdłuż granicy lasu państwowego do drogi i nią przez Rzuców, Ninków, Borkowice, Ruszkowice, Młyny, Topornię i na zachód do granicy lasu państwowego i wzdłuż niej do drogi do Zawady i drogami przez Gielniów, Krzyżówki, Rozwady, Kamienna Wola, Korytków, Gowarczów, Rogówek do granicy województwa i wzdłuż niej do punktu wyjściowego.

c) Elementy środowiska objęte ochroną prawną:
— rezerwaty przyrody „Cis A" powierzchnia 6,10 ha
„Cis B" powierzchnia 10,50 ha
„Puszcza u źródeł Radomki" 73,48 ha,
— pomniki przyrody — 32 drzewa
— parki zabytkowe — 2
— parki wiejskie — 1

d) Kopalnie kruszywa — dwie, w tym w Zapniowie (Nadleśnictwo Przysucha) podziemna o powierzchni ponad 150 ha, powodująca obniżenie wód powierzchniowych i wgłębnych, zanieczyszczenie wód powierzchniowych, hałas i powstawanie zapadlisk.

e) Źródła zanieczyszczeń o charakterze przemysłowym: 8 obiektów o niewielkiej szkodliwości dla środowiska — to Państwowe Gospodarstwa Rolne i Rybackie oraz niewielkie zakłady metalurgiczne produkujące sprzęt dla rolnictwa.

4. Iłża—Makowiec — obejmuje swym zasięgiem dolinę rzeki Iłżanki przecinającą wzgórza iłżeckie, w części środkowej największe torfowisko w województwie (około 700 ha) w okolicach Pakosławia ze źródliskami Modrzejowicy oraz położone dalej na północ kompleksy leśne Modrzejowice, Skaryszew i Makowiec. Obszar ten jest bardzo malowniczy ze względu na zróżnicowane ukształtowanie terenu, występujące rzeki oraz kompleksy leśne.
Najciekawszym i najbardziej cennym obiektem przyrodniczym jest torfowisko „Pakosław" położone pomiędzy „lasem Polańskim", a miejscowością Pakosław. Część zachodnia o powierzchni około 240 ha położona pomiędzy lasem a „wschodnią granicą" kopalni torfu (przeciętnie 50 m na wschód od Modrzejowicy) jest projektowana do objęcia ochroną rezerwatową.

a) Powierzchnia ogólna wynosi — 16 650 ha
w tym: grunty Lasów Państwowych — 4 450 ha
grunty lasów własności indywid. — 1 300 ha
grunty gospodarstw rybackich — 116 ha
grunty parków zabytkowych — 4 ha
oraz rzeki: Iłżanka na długości — 10 km
Modrzejowica na długości — 12 km

b) Opis granic:
Od północnego-wschodu w miejscowości Wincentów szosą przez Skaryszew do Budek Skaryszewskich, a dalej drogami przez Gaj, Hutę Skaryszewską, Dzierzkówek, Zalesie, Bujak do przecięcia z drogą Radom — Iłża, następnie do przysiółka Żraga i dalej po drodze polnej nad lasem do Gaworzyny (od północnego zachodu), a następnie do Pakosławia po drodze i dalej drogą do Iłży, następnie drogą w kierunku Lipska do Lubianki i na południe drogą polną do skrzyżowania (około 700 m) dalej na zachód obok dawnych kamieniołomów do Iłży (na przeciw stacji PKP) i drogą w kierunku Brodów przez Błaziny do drogi będącej przedłużeniem w kierunku wschodnim południowej granicy kompleksu „Seredzice" i nią na zachód do tej granicy i do granic województwa na północ do przysiółka Pod Lasem i drogami przez Pomorzany, Polany, Zalesie wzdłuż kompleksu leśnego do tej samej drogi i przez Bukowiec, Józefów, Kolonię Bardzice, Budy Gębarzewskie i po granicy kompleksu leśnego „Makowiec" do punktu wyjściowego.

c) Elementy środowiska poddane pod ochronę:
— pomniki przyrody — 2 drzewa
— park zabytkowy — 1

d) Kopalnie kruszywa — 3 o znaczeniu lokalnym.
Przez teren strefy w okolicach Gaworzyny przebiega z Pd W na Pn Z udokumentowane złoże fosforytów i piasków.

f) Źródła zanieczyszczeń o charakterze przemysłowym.
7 obiektów o znaczeniu lokalnym — Państwowe Gospodarstwa Rolne i Rybackie i niewielkie zakłady przemysłowe.

5. Solec nad Wisłą — obejmuje teren położony na zachodnim brzegu Wisły, pocięty głębokimi jarami, charakteryzujący się dużymi walorami turystycznymi i rekreacyjnymi.

a) Powierzchnia ogólna wynosi — 15 710 ha
w tym: grunty Lasów Państwowych — 1 330 ha
grunty lasów własności indywidual. — 1 820 ha
grunty parków wiejskich — 2 ha
oraz rzeka Wisła na długości 25 km

b) Opis granic:
Wschodnią granicę stanowi rzeka Wisła, południowa granica województwa, zachodnia granica pokrywa się z granicą gmin Solec n. Wisłą — Lipsko od miejscowości Helenów do Woli Soleckiej, a dalej po granicy pomiędzy gminą Solec n. Wisłą Chotcza do drogi Solec — Chotcza i tą drogą na północ przez Białobrzegi, Górki, Chotczę, Borowiec, po wschodniej stronie Andrzejowa do drogi Krzywda — Baryczka i nią na wschód do granicy województwa.

c) Elementy środowiska poddane pod ochronę:
— rezerwat przyrody stepowy „Sadkowice" — 0,90 ha
— pomniki przyrody — 2 drzewa
— park wiejski.

d) Źródła zanieczyszczeń o charakterze przemysłowym, o niewielkiej uciążliwości dla środowiska zlokalizowane są w 5 miejscowościach.

II. W celu zabezpieczenia walorów środowiska przyrodniczego, ustala się następujące zasady zagospodarowania:

1. Wykorzystanie obszarów dla potrzeb gospodarczych z równoczesnym zachowaniem czystości wód, gleby i powietrza.

2. Prowadzić prace melioracyjne i inne przedsięwzięcia związane z gospodarką wodną w sposób zapewniający zachowanie równowagi biologicznej środowiska.

3. Odbudowę dawnych i budowę nowych lokalnych zbiorników wodnych.

4. Dopuszczenie do poboru kruszywa naturalnego i torfu jedynie dla potrzeb lokalnych za wyjątkiem istniejących i aktualnie prowadzących eksploatację dla celów przemysłowych, do czasu jej zakończenia z równoczesnym prowadzeniem rekultywacji terenów wyeksploatowanych.

5. Wykorzystanie i zagospodarowanie terenów dla celów rekreacji i turystyki.

6. Nadanie budownictwu mieszkaniowemu, usługowemu i turystycznemu cech estetycznych wyglądu zsynchronizowanego z otoczeniem.

7. Dążenie do zalesienia gruntów nieprzydatnych rolniczo (nieużytki i gleby klasy VI Rz) oraz wprowadzenie w szerszym zakresie zadrzewienia kompleksowego.

8. Ograniczone stosowanie sprzętu i narzędzi powodujących nadmierny, szkodliwy dla organizmu ludzkiego hałas.

III. Na terenie obszarów Krajobrazu Chronionego wprowadza się zakazy:

1. Wszelkiej działalności gospodarczej prowadzącej do:
— zanieczyszczenia wód, powietrza i gleby,
— niekorzystnych zmian stosunków wodnych.

2. Lokalizowania zakładów przemysłowych uciążliwych dla środowiska.

3. Lokalizacja ośrodków gospodarki hodowlanej (zwierzęcej) na skalę przemysłową.

4. Uruchamianie nowych kopalni kruszywa i torfu na skalę przemysłową.

5. Używanie urządzeń i narzędzi powodujących nadmierny hałas (poza sprzętem alp i rolnictwa).

6. Lokalizowania ośrodków wypoczynkowych i innych budowli na terenach leśnych oraz w odległości mniejszej niż 100 m od brzegu rzek i zbiorników wodnych.

52

UCHWAŁA Nr XV/70/83
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W RADOMIU
z dnia 28 czerwca 1983 r.
w sprawie utworzenia Kozienickiego Parku Krajobrazowego

Na podstawie art. 1 pkt 1, art. 5 ust. 1 ustawy z dnia 2 lutego 1964 roku o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47 z 1975 r. Nr 16, poz. 91), w związku z art. 41 ustawy z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) Wojewódzka Rada Narodowa w Radomiu uchwala, co następuje:

§ 1.1. Tworzy się „Kozienicki Park Krajobrazowy" zwany dalej parkiem.

2. Tworzy się strefy ochronne parku.

§ 2.1. Park obejmuje częściowo teren miasta Pionki i gmin: Jastrzębia, Jedlnia-Letnisko, Kozienice, Pionki województwa radomskiego o łącznej powierzchni 15.098 ha.

2. Strefa ochronna parku obejmuje częściowo teren miasta Pionki i gmin: Garbatka-Letnisko, Głowaczów, Jastrzębia, Jedlnia-Letnisko, Kozienice, Pionki, Sieciechów województwa radomskiego o łącznej powierzchni około 30.437 ha.

3. Opis przebiegu granic parku i strefy ochronnej oraz wykaz powierzchniowy gruntów zawiera załącznik nr 1 do niniejszej uchwały.

4. Integralną część niniejszej uchwały stanowi mapa parku i strefy ochronnej w skali 1 : 25.000 (zał. Nr 2*).

§ 3.1. „Kozienicki Park Krajobrazowy" tworzy się dla zachowania charakterystycznego — lokalnego krajobrazu przyrodniczo-geograficznego, znacznych obszarów naturalnych lasów Puszczy Kozienickiej z występującymi na północnej granicy zasięgu: jodłą, jaworem i bukiem, tworzącymi z pozostałymi gatunkami drzewostany mieszane, zajmujące niezmienione siedliska leśne z bogatą roślinnością zieloną, ciekawym ukształtowaniem powierzchni i różnorodnym krajobrazem.

2. Strefę ochronną parku tworzy się dla zabezpieczenia parku przed zniekształceniem, a jednocześnie dla zorganizowania zaplecza wypoczynkowo-rekreacyjnego parku.

§ 4. Ochrona walorów przyrodniczych i krajobrazowych wykonywana będzie poprzez przestrzeganie ogólnych zasad zagospodarowania:

1. dla Kozienickiego Parku Krajobrazowego:

1) prowadzenie racjonalnej gospodarki leśnej z równoczesnym podporządkowaniem jej celom ochronnym, a mianowicie:
— ustalenia rozmiaru użytkowania w wysokości wyliczonego etatu cięć i sortymentów w granicach objętych szacunkami brakarskimi z równoczesnym okresowym wyłączeniem zrębów wybranych drzewostanach ponad 100-letnich, które spełniałyby funkcje rekreacyjne dla ludności,
— ochronę naturalnych lasów poprzez wyłączenie ich z ogólnego schematu gospodarczego i zagospodarowania z dostosowaniem rębni do lokalnych potrzeb drzewostanów z maksymalnym wykorzystaniem odnowień naturalnych,
— objęcie szczególną ochroną jodły w celu jej zachowania i odbudowy,
— ochronę naturalnych biocenoz przed zmianą stosunków wodnych,
— utrzymanie właściwego stanu sanitarnego i zabezpieczenie lasów przed pożarami.

2) wdrażanie i rozwijanie biologicznych metod ochrony lasów i użytków rolnych oraz nawożenia organicznego.

3) odbudowę dawnych zaniedbanych małych zbiorników wodnych znajdujących się na terenach leśnych i nieużytkach, koniecznych dla poprawy bilansu wodnego Puszczy.

4) udostępnienie obszaru dla celów krajoznawstwa i rekreacyjno-wypoczynkowych poprzez zagospodarowanie szlaków turystycznych i miejsc ogólnodostępnych ze szczególnym ukierunkowaniem na uprawianie turystyki wędrownej — pieszej i rowerowej,

5) prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej i zwalczanie kłusownictwa.

2. dla strefy ochronnej:

1) wykorzystanie terenu dla potrzeb gospodarczych z zachowaniem czystości wód, gleby i powietrza oraz niezmienności krajobrazu,

2) prowadzenie racjonalnej gospodarki wodnej,
— przy poborze wód dla celów gospodarki komunalnej i przemysłowej,
— przeciwdziałaniu jej zanieczyszczeniu (między innymi przez budowę oczyszczalni),

— budowę zbiorników wodnych nowych i odtwarzanie dawnych,
— wprowadzenie w przemyśle oszczędnych technologii gospodarowania wodą, oraz wykorzystania wód powierzchniowych,

3) dopuszczenie poboru kruszywa tylko na potrzeby lokalne,

4) zrekultywowanie wyeksploatowanych wyrobisk,

5) wykorzystanie terenu dla turystyki pobytowej i rekreacji oraz jako zaplecze dla parku poprzez:
— budowę i rozbudowę ośrodków wypoczynkowych,
— zagospodarowanie turystyczne, rozbudowę bazy gastronomicznej i uzupełnienie budownictwa wsi letniskowych,

6) wznoszenie wszelkich budowli zharmonizowanych z otoczeniem.

§ 5. Wprowadza się następujące zakazy:

1. na terenie parku:

1) wszelkiej działalności gospodarczej prowadzącej do:
— zanieczyszczenia wód, powietrza i gleby,
— niekorzystnych zmian stosunków wodnych,

2) lokalizowania ośrodków gospodarki hodowlanej (zwierzęcej) na skalę przemysłową i wielkotowarową,

3) poboru kruszywa naturalnego i torfu,

4) budowy przemysłowych linii energetycznych, ciepłowniczych i innych,

5) lokalizowania obiektów wypoczynkowych o charakterze pobytowym,

6) wprowadzenie obcych architektonicznie form budownictwa,

7) używanie urządzeń powodujących powstawanie nadmiernego hałasu (za wyjątkiem sprzętu alp i rolnictwa).

2. dla strefy ochronnej parku:

1) wszelkiej działalności gospodarczej prowadzącej do:
— zanieczyszczenia wód, powietrza i gleby,
— niekorzystnych zmian stosunków wodnych,

2) wprowadzenia elementów industralizacji bez odpowiednich urządzeń zabezpieczających środowisko przed zanieczyszczeniem,

3) zakładów przemysłowych mających ujemny wpływ na środowisko,

4) budowy przemysłowych ferm hodowlanych,

5) wznoszenie budynków niezharmonizowanych z otoczeniem,

6) poboru kruszywa i innych kopalin na cele przemysłowe,

7) używanie urządzeń wywołujących nadmierny hałas (poza sprzętem alp i rolnictwa),

8) lokalizowanie ośrodków wypoczynkowych i innych budowli na terenach leśnych oraz w odległości mniejszej niż 100 m od brzegu rzek i zbiorników wodnych,

9) stosowanie środków chemicznych w ilości ponad 4% w mieszaninie z piaskiem, używanej do uszorstnienia dróg przebiegających przez teren parku i otuliny.

§ 6. Upoważnia się Wojewodę Radomskiego do:

1) Powołania Rady Kozienickiego Parku Krajobrazowego i nadania jej statutu w terminie trzech miesięcy od utworzenia Parku.

2) Utworzenia stanowiska koordynatora d/s nadzoru nad realizacją ochrony środowiska na terenie Parku wraz z otuliną i obszarach krajobrazu chronionego.

3) Opracowanie planu zagospodarowania przestrzennego parku i przedłożenia do zatwierdzenia przez WRN.

4) Uzupełnianie i uściślanie zestawu nakazów, zakazów i ograniczeń oraz do dokonywania zmian granic parku i strefy ochronnej w oparociu o studia i badania naukowe wykonane na rzecz parku, na wniosek lub w porozumieniu z Radą Parku.

§ 7. Wykroczenia w stosunku do zakazów ujętych w niniejszej uchwale karane będą zgodnie z ustawami: z dnia 31 stycznia 1980 r. o ochronie i kształtowaniu środowiska (Dz. U. Nr 3, poz. 6) i dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. Nr 12, poz. 114).

§ 8. Wykonanie uchwały i nadzór nad jej realizacją powierza się Wojewodzie Radomskiemu.

§ 9. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu.

§ 10. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
w.z. H. Maciąg

*) Załącznika nr 2 nie ogłasza się.

Załącznik Nr 1
do Uchwały Nr XV/70/83
Wojewódzkiej Rady Narodowej
z dnia 28 czerwca 1983 r.

Położenie administracyjne, granice, powierzchnia

Projektowany Kozienicki Park Krajobrazowy wraz ze strefą ochronną położony jest w środkowo-wschodniej części województwa radomskiego, obejmując częściowo powierzchnię następujących jednostek administracyjnych stopnia podstawowego miast i gmin: Kozienice, Pionki, Garbatka-Letnisko, Głowaczów, Jastrzębia, Jedlnia-Letnisko, i Sieciechów.

Granice projektowanego Parku przebiegają po widocznych w terenie: drogach, rzekach i rowach stanowiących granice gruntów Lasów Państwowych z gruntami własności indywidualnej i innej państwowej oraz niewielkich odcinkach linii oddziałowych przecinając kompleks leśny.

Obejmują one: w Nadleśnictwie Kozienice obręby Kozienice (od Pn po drogę Brzóza — Kozienice), Zagożdżon, Garbatka (oddz. Nr 29, 38-części po starej linii oddz., 60, 66-część po starej linii oddz., 67, 74, 79, 84, 87), Pionki z wyłączeniem oddz. Nr 164, 165, 178, 179, 185—187), w Nadleśnictwie Radom, obręb Jedlnia (kompleks Jastrzębia z wyłączeniem oddz. Nr 3—8, 20—26, 40, 136—155) oraz grunty wsi Augustów leżące wśród gruntów Lasów Państwowych.

Granice strefy ochronnej są dobrze widoczne w terenie i przebiegają od Pn obejmując obręb Kozienice (bez oddz. Nr 2—5, 24—28, 44, 60—64, 80—83, 98—101), od W wzdłuż linii PKP Świerże — Bąkowiec) obejmując w całości oddz. 110—114 obrębu Garbatka), od Pd po linii PKP Dęblin — Radom do przystanku Antoniówka (obejmując oddz. Nr 142—146 obrębu Garbatka i wyłączając część gruntów niepaństwowych oraz państwowych innych ministerstw, po północnej stronie linii, a należące do wsi: Bogucin, Ponikwa, Krosna, Dąbrowa) i dalej drogami przez Rajec, Pacynę (obejmując w całości kompleks leśny „Pacyna"), Kozłów do lasów obrębu Jedlnia (oddz. 25) i po zachodniej granicy tego obrębu do Wojciechowa, drogą do Jastrzębi, następnie do rzeki Radomki i wzdłuż niej do punktu wyjściowego (oddz. Nr 6 obrębu Kozienice).

Powierzchnię w ha parku i strefy ochronnej przedstawia tabela:

	Grunty Lasów Państwowych			Grunty pozostałe			Ogółem
	leśne	nieleśne	razem	leśne	nieleśne	razem	
Park	13.712	945	14.657	41	400	441	15.098
Otulina	8.052	337	8.389	2.214	19.834	22.048	30.437
Razem:	21.764	1.282	23.046	2.255	20.234	22.489	45.535

Na terenie Parku w skład powierzchni nieleśnej wchodzą między innymi: grunty orne i sady — 496 ha, użytki zielone — 149 ha, bagna śródleśne i wody — 115 ha, grunty trwałe zainwestowane — 88 ha, linie energetyczne — 5 ha.

W powierzchni nieleśnej otuliny gospodarstwo rybackie posiada 67 ha wody oraz w Jedlni jest zalew o pow. 36 ha.

W granicach parku i otuliny znalazły się najlepiej zachowane i prawie niezniszczone obszary Puszczy Kozienickiej i otaczających je gruntów w większości własności indywidualnej, tworząc jeden kompleks, który winien być zachowany w niezmienionej formie dla przyszłych pokoleń.

53

UCHWAŁA Nr XV/71/83
WOJEWÓDZKIEJ RADY NARODOWEJ W RADOMIU
z dnia 28 czerwca 1983 r.

w sprawie wojewódzkiego planu społeczno-gospodarczego oraz programu oszczędnościowego i przeciwdziałania inflacji, na lata 1983—1985

Na podstawie art. 14 i 31 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o planowaniu społeczno-gospodarczym (Dz. U. Nr 7, poz. 51) i art. 9 ustawy o radach narodowych (Dz. U. Nr 26, poz. 139) Wojewódzka Rada Narodowa w Radomiu uchwala, co następuje:

§ 1. Uchwala się wojewódzki plan społeczno-gospodarczy na lata 1983—1985, zwany dalej wojewódzkim planem społeczno-gospodarczym, w brzmieniu określonym w załącznikach nr 1—8*) do niniejszej uchwały.

§ 2. Głównymi celami wpsg w latach 1983—1985 są:
1) stabilizowanie gospodarki województwa,
2) intensyfikowanie gospodarki żywnościowej, głównie poprzez wzrost produkcji rolniczej i lepsze zagospodarowanie płodów,
3) zwiększenie stopnia zaspokajania potrzeb mieszkaniowych oraz w infrastrukturze społecznej i technicznej w miastach i na wsi,
4) poprawienie zaopatrzenia ludności w podstawowe dla codziennego życia towary,
5) stwarzanie warunków dla przekraczania określonych w planie nakładów inwestycyjnych, zgodnie z ustaleniami decyzji Nr 32 Prezydium Rządu z dnia 20 czerwca 1981 roku w sprawie rozwiązania głównych problemów społeczno-gospodarczych województwa radomskiego w latach 1981—1985.

§ 3. Uchwala się następujące kierunki działania w poszczególnych dziedzinach:
1) w terenowym przemyśle uspołecznionym i drobnej wytwórczości:
— zmiana struktury produkcji na korzyść dostaw rynkowych i eksportu, zwłaszcza wytwarzanych z surowców krajowych,
— rozszerzenie produkcji środków produkcji dla rolnictwa,
— zwiększenia wykorzystania i zagospodarowania surowców lokalnych i odpadowych,
— poprawienie jakości wyrobów i usług.
2) w rolnictwie i leśnictwie:
— racjonalne gospodarowanie ziemią,
— poprawa wykorzystania środków produkcji, w tym nawozów oraz środków ochrony roślin,
— intensyfikacja produkcji i wykorzystanie pasz własnych,
— ograniczanie spraw przy produkcji i przechowywaniu płodów,
— doskonalenie gospodarki leśnej.
3) w terenowym budownictwie uspołecznionym:
— rozwój potencjału wykonawczego celem wykonania wspomnianej decyzji nr 32 Prezydium Rządu, w tym szczególnie tworzenie warunków do przekraczania zadań rzeczowych w budownictwie mieszkaniowym, oświacie i wychowaniu,
— poprawa jakości i efektywności wykonawstwa, zmniejszanie kosztów jednostkowych oraz racjonalniejsze wykorzystanie pracy ludzi i sprzętu.
4) w transporcie i łączności:
— racjonalizacja przewozów poprzez eliminowanie kursów zbędnych i krzyżujących się oraz efektywniejsze wykorzystanie ładowności taborów,
— rozbudowa sieci telefonicznej.
5) w gospodarce komunalnej:
— rozbudowa infrastruktury komunalnej, zwłaszcza dotyczącej poprawy zaopatrzenia w wodę i ciepło,
— poprawienia funkcjonowania komunikacji miejskiej,
— dostosowanie infrastruktury do potrzeb nowego budownictwa mieszkaniowego.
6) w ochronie środowiska oraz przeciwpożarowej:
— racjonalne wykorzystanie nakładów inwestycyjnych oraz inicjatyw społecznych,
— poprawa zagospodarowania popiołów i żużla oraz odpadów komunalnych,
— popularyzowanie problematyki ochrony środowiska i ochrony przeciwpożarowej.
7) w oświacie i wychowaniu, kulturze i sztuce, ochronie zdrowia oraz kulturze fizycznej:
— rozwój bazy technicznej, zwłaszcza nowych miejsc w szpitalach,
— skorelowanie kierunków szkolenia dla potrzeb gospodarki regionu, zwłaszcza w szkołach zawodowych i technicznych,
— usprawnienie i wzbogacanie form pracy placówek kultury i sztuki, sportu i wypoczynku sobotnio-niedzielnego,
— racjonalne wykorzystanie corocznie przyznawanych dla województwa środków funduszu rozwoju kultury,
— zwiększanie zakresu i jakości świadczeń placówek ochrony zdrowia i opieki społecznej,

— poprawienie wykorzystania bazy materialno-technicznej w ochronie zdrowia oraz zaopatrzenia w leki i artykuły sanitarne.

8) w działalności inwestycyjnej i remontach kapitalnych:
— zapewnienie pełnej realizacji nakładów na zadaniach ujętych w wpsg na lata 1983—1985,
— racjonalne wykorzystanie w województwie funduszów socjalnych i celowych oraz środków na remonty kapitalne w wysokościach określonych w uchwale.

9) w realizacji czynów społecznych:
— rozwijanie i popieranie finansowo-materiałowe czynów społecznych ludności,
— kierowanie dotacji i materiałów rozdzielanych przede wszystkim na zadania najbardziej społecznie użyteczne oraz właściwie przygotowane do realizacji,
— dążenie do uzyskania wartości czynów społecznych łącznie w latach 1983—1985 ok. 2,5 mld zł i skierowanie na ich popieranie dotacji budżetowej w wysokości ok. 940 mln zł.

10) w polityce zatrudnieniowej:
— racjonalne wykorzystanie pracy ludzi w przedsiębiorstwach i jednostkach,
— silniejsze związanie płac indywidualnych ze wzrostem wydajności,
— aktywizowanie zawodowe osób dotychczas nie pracujących oraz stwarzanie warunków do podejmowania pracy przez emerytów.

11) w kształtowaniu sytuacji rynkowej:
— stopniowe przywracanie równowagi rynkowej,
— zwiększenie oddziaływań na wzrost dostaw towarów oraz produkcji lokalnej,
— ograniczenie sprzedaży pozarynkowej,
— właściwe zagospodarowywanie nowych obiektów handlowych i usługowych, w tym w nowych osiedlach mieszkaniowych,
— rozszerzanie czasu pracy punktów usługowych poprzez uruchamianie pracy dwuzmianowej.

§ 4. Zatwierdza się dochody i wydatki zbiorczego budżetu województwa na lata 1983—1985 w wielkościach określonych w załączniku nr 9*) do niniejszej uchwały.

§ 5. Szacuje się, że wielkość funduszów specjalnych i celowych do wykorzystania w województwie łącznie na lata 1983—1985 wyniesie:

1) narodowego funduszu ochrony zdrowia — 437 mln zł
2) funduszu ochrony środowiska — 220 mln zł
3) funduszu gospodarki wodnej — 138 mln zł
4) centralnego funduszu rozwoju kultury fizycznej i sportu — 11,5 mln zł
5) centralnego funduszu turystyki i wypoczynku — 35,4 mln zł

§ 6. Ustala się środki na remonty kapitalne w wysokości:

1) w 1983 roku — 1.371 mln zł
2) w 1984 roku — 1.440 mln zł
3) w 1985 roku — 1.512 mln zł.

§ 7. Uchwala się wojewódzki program oszczędnościowy i przeciwdziałania inflacji na lata 1983—1985, w brzmieniu określonym w załączniku nr 10*) do niniejszej uchwały.

§ 8. Przyjmuje się do wiadomości zamierzenia inwestycyjne spółdzielczego budownictwa towarzyszącego na lata 1983—1985 oraz ważniejsze zadania nowo rozpoczynane w latach 1983—1985, realizowane przez jednostki spółdzielcze określone w załącznikach nr 11—14*) do niniejszej uchwały.

§ 9. Zobowiązuje się Wojewodę Radomskiego do:

1) realizacji uchwalonego wpsg łącznie z wojewódzkim programem oszczędnościowym i przeciwdziałania inflacji, w części dotyczącej jednostek planu terenowego,
2) określenia zadań dla jednostek podległych, wynikających z wpsg,
3) analizy zgłoszonych w trakcie konsultacji społecznej oraz na sesji postulatów i wniosków, dotyczących wpsg i uwzględniania ich w miarę możliwości przy opracowywaniu planów rocznych na 1984 i 1985.

§ 10. Zobowiązuje się kierownictwa przedsiębiorstw i jednostek do określenia w swoich planach działalności podstawowych celów oraz kierunków wpsg.

§ 11. Upoważnia się Wojewodę Radomskiego do wprowadzania zmian w wpsg, wynikłych z decyzji władz centralnych.

§ 12. Zaleca się komisjom i radnym Wojewódzkiej Rady Narodowej zapoznanie wyborców z wojewódzkim planem społeczno-gospodarczym oraz dokonywanie kontroli i ocen jego realizacji.

§ 13. Uchwała podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej.

§ 14. Uchwała wchodzi w życie z dniem powzięcia, z mocą obowiązującą od 1 stycznia 1983 roku.

Przewodniczący Wojewódzkiej Rady Narodowej:
w.z. H. Maciąg

*) Załączników nie ogłasza się.

54

ZARZĄDZENIE PORZĄDKOWE Nr 2/83
WOJEWODY RADOMSKIEGO
z dnia 16 sierpnia 1983 r.
uchylające zarządzenie porządkowe w sprawie wprowadzenia zakazu wstępu do lasów na terenie województwa radomskiego

W związku ze znacznym zmniejszeniem się zagrożenia pożarowego w lasach województwa radomskiego, na podstawie art. 6 i art. 8 ust. 2 ustawy z dnia 25 lutego 1964 r. o wydawaniu przepisów prawnych przez rady narodowe (Dz. U. Nr 8, poz. 47 z późniejszymi zmianami) zarządza się, co następuje:

§ 1. Z dniem 16 sierpnia 1983 r. uchyla się zarządzenie porządkowe Nr 1/83 Wojewody Radomskiego z dnia 8 lipca 1983 r. w sprawie wprowadzenia zakazu wstępu do lasów na terenie województwa radomskiego.

§ 2. Terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego, w przypadku wydania własnych zarządzeń porządkowych zakazujących wstępu do lasu na terenie gmin lub miast, uchylą to zarządzenie odwołując zakaz wstępu do lasów z dniem 16 sierpnia 1983 r.

§ 3. Zarządzenie niniejsze podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu, w lokalnej prasie, poprzez radiowęzły, oraz w sposób zwyczajowo przyjęty przez terenowe organy administracji państwowej stopnia podstawowego i nadleśnictwa.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Wojewoda Radomski: w.z. W. Pietruszka

55

ZARZĄDZENIE Nr 12/83
PREZYDENTA MIASTA RADOMIA
z dnia 29 lipca 1983 r.

w sprawie ustalenia ceny kupna i stawki odszkodowania za grunty nabywane na rzecz Państwa w oparciu o przepisy ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości

Na podstawie art. 8 ust. 9 ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. U. z 1974 r. Nr 10, poz. 64 z późn. zm.) oraz § 2 zarządzenia Ministra Rolnictwa i Gospodarki Żywnościowej z dnia 18 września 1982 r. w sprawie cen, warunków i trybu sprzedaży państwowych nieruchomości rolnych (Monitor Polski Nr 23, poz. 205) zarządza się, co następuje:

§ 1. Określa się cenę kupna i stawkę odszkodowania za grunty położone w mieście Radomiu, przeznaczone pod budowę osiedli mieszkaniowych: „Michałów", „Wośniki" i „Południe jednostka G", podlegające nabyciu na rzecz Państwa, na warunkach określonych przepisami ustawy z dnia 12 marca 1958 r. o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości.

§ 2. Cenę kupna nieruchomości i stawkę odszkodowania, o których mowa w § 1 ustala się według obowiązującej w dniu jej sprzedaży bądź ustalenia ceny żyta z uprawy kontraktacyjnej, pomnożonej przez stawkę szacunkową 1 hektara, którą określa się w wysokości 596,6 kwintali żyta.

§ 3. Ustalone w oparciu o § 2 niniejszego zarządzenia odszkodowanie nie może przekroczyć przeciętnej ceny rynkowej gruntu, jaka kształtuje się na danym terenie.

§ 4. Traci moc zarządzenie Nr 7/83 Prezydenta Miasta Radomia z dnia 26 kwietnia 1983 r. w sprawie ustalenia ceny kupna i stawki odszkodowania za grunty nabywane na rzecz Państwa w oparciu o przepisy ustawy o zasadach i trybie wywłaszczania nieruchomości (Dz. Urz. WRN w Radomiu Nr 5, poz. 29) w odniesieniu do gruntów objętych niniejszym zarządzeniem.

§ 5. Zarządzenie podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu.

§ 6. Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem podpisania z mocą obowiązującą od dnia 1 lipca 1983 r.

Prezydent Miasta Radomia: w.z. L. Wolski

56

ZARZĄDZENIE Nr 4/83
NACZELNIKA MIASTA PIONKI
z dnia 30 maja 1983 r.

w sprawie odstępstwa od ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pionki sporządzonego na lata 1971—1990

Na podstawie § 11 uchwały nr 143 Rady Ministrów z dnia 9 lipca 1976 r. w sprawie zasad i trybu sporządzania, uzgadniania i zatwierdzania miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego (Monitor Polski Nr 31 poz. 135) oraz zgody Wojewody Radomskiego wyrażonej w piśmie z dnia 30.04.1983 r. znak WBP I 8331/602/7/77 zarządza się, co następuje:

§ 1. Dokonuje się zmiany ustaleń ogólnego planu zagospodarowania przestrzennego miasta Pionki zatwierdzonego uchwałą Nr 127/1339/73 Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej w Kielcach z dnia 6.03.1973 roku dotyczących przeznaczenia terenu położonego przy ul. Chemicznej na cele budownictwa wielorodzinnego — blokowego, zgodnie z rysunkiem i tekstem planu stanowiącego załącznik Nr 1*) do niniejszego zarządzenia zarejestrowanego w księdze ewidencyjnej Wojewódzkiego Biura Planowania Przestrzennego w Radomiu pod nr 8322/12/83.

§ 2. Zobowiązuje się Inspektora d/s Budownictwa Urzędu Miasta w Pionkach do udostępnienia zainteresowanym przeglądania wymienionych w § 1 załączników z zachowaniem przepisów art. 28 ust. 2 z dnia 31 stycznia 1961 r. o planowaniu przestrzennym (Dz. U. z dnia 1975 r. Nr 11 poz. 67 i Nr 16 poz. 91) i udzielania im odpowiednich informacji.

§ 3. Wykonanie zarządzenia porucza się Inspektorowi d/s Budownictwa Urzędu Miasta w Pionkach.

§ 4. Zmiany wprowadzone do planu o którym mowa w § 1 uzyskują moc powszechnie obowiązującą z dniem ogłoszenia niniejszego zarządzenia w Dzienniku Urzędowym Wojewódzkiej Rady Narodowej w Radomiu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem podpisania.

Naczelnik Miasta: J. Cygan

*) Załącznika nie ogłasza się.

REDAKCJA I ADMINISTRACJA: URZĄD WOJEWÓDZKI W RADOMIU 26-600 Radom ul. Żeromskiego 53

Prenumerata: roczna — 80,— zł, półroczna — 40,— zł. Wpłaty: Urząd Wojewódzki w Radomiu — Wydział Budżetowo-Gospodarczy — Narodowy Bank Polski Oddział Wojewódzki w Radomiu, konto nr 67016-2264-224.

Redakcja: Urząd Wojewódzki — Biuro Organizacyjno-Prawne i Kadr — tel. 205-80.

Administracja: Urząd Wojewódzki — Wydział Budżetowo-Gospodarczy — tel. 209-30.

ODBIORCA

LZGraf. Z-d Nr 2 — 1051/83 500+35 egz. A4 Cena 10,00 zł